

ערש"ק
פרשת נצבים-וילך
כ"ב אלול תש"פ
 מפטורין: שוש אשיש (ישעיה סא)
 המולד: יום חמישי שנת 5780: 17 חלקים

בית מדרן

לע"נ מרן רבינו עובדיה יוסף זיע"א

עלון מס' 268

העיר	כניסת השבת	צאת השבת	דבינו תם
ירושלים	18:35	19:24	20:10
תל אביב	18:32	19:22	20:07
חיפה	18:34	19:23	20:09
באר שבע	18:33	19:23	20:08

אין לקרוא בעלון בשעת התפילה

השבוע זכות עלון "בית מדרן" מוקדש ל:

כרמלה בת חנה ונפתלי בן שודיה
 פרנסה טובה בריאות ובית בקרוב

לכל המסגרות יוזמות עלון "בית מדרן" יוקדש עבורו לתפילה ולתפילה ולתפילה או להגדיל לעילוי בשבת
 חייגו: *5290

בקו 'הליכות בית מדרן' בשידור חי

בני אדם נהגו לך נרדם קום קרא מתחננים

לפרטים *5293 *שלוחה 11

- תוכן העניינים:**
- עמ' 4-1 השיעור השבועי**
 מורנו ורבינו רבי יצחק יוסף שליט"א
 - עמ' 5 פרשת נצבים - וילך**
 הגאון הגדול רבי ברוך שרגא שליט"א
 - עמ' 5 בעקבות רבותינו**
 רבי בן ציון חי עוזיאל זצוק"ל
 - עמ' 6 מאור ישראל**
 הרה"ג רבי ישראל לורי שליט"א
 - עמ' 6 חיזוק לראש השנה**
 הרב אברהם דניאל שליט"א
 - עמ' 7 לחיות עם האמונה**
 הרה"ג רבי יעקב לוגאסי שליט"א
 - עמ' 7 חינוך ילדים**
 הרה"ג הרב אבנר קוואס שליט"א

הרב המקדים: הרה"ג רבי זבדיה כהן שליט"א
 ראב"ד בתל - אביב

שיעורו השבועי
 של מרן הראש"ל הרה"ר לישראל אב"ד בביה"ד העליון
 הגאון הגדול **רבי יצחק יוסף שליט"א**
 נשיא מועצת הרבנות הראשית לישראל

כותב השיעור: הרב **דביר פרץ שליט"א**
 עורך השיעור: הגאון **רבי יצחק לוי שליט"א**
 רב העיר נשר | וחבר מועצת הרבנות הראשית לישראל

הלכות ראש השנה

ברכת מעין שבע מברכים בבית כנסת קבוע. אם מעין שבע דינה כחזרה. פשט וקבלה הלכה כהפשט. סב"ל נגד האר"י. וידוי בין התקיעות. אם נשים יבואו השנה לבית הכנסת.

יום תרועה

א. המצוה העיקרית ביום ראש השנה היא מצות שופר, "יום תרועה יהיה לכם", ובשיעורים הקודמים דיברנו שהשנה מחלקים את המניינים, כי עקב הנגיף אי אפשר להתפלל כשנים קדמוניות וצריכים לשמור מרחק אחד מהשני, ולכן יש לקיים מניינים מצומצמים יותר ולדאוג שיהיה תוקע בכל מנין ומנין. אני שומע שבהרבה מקומות בארץ בתי הספר נותנים לציבור להתפלל בכיתות, או שמתפללים במתנסים, והשנה שהיום הראשון של ראש השנה חל בשבת צריכים להיזהר לא לומר ברכת מעין שבע בערבית, כי לא מברכים ברכת מעין שבע אלא בבית כנסת קבוע, אבל לא בבית כנסת עראי, ואפילו הביאו לשם ארון קודש וספר תורה.

מעין שבע בבית כנסת קבוע

ב. גם כשעושים שבת חתן בבית מלון ומתפללים שם באחד החדרים, ולפי כמות הציבור הנהלת המלון קובעת להם באיזה חדר להתפלל, ונותנת להם חדר שמייעד להרצאות וכדומה ואינו בית כנסת קבוע, צריכים לשים לב לא לומר שם ברכת מעין שבע, אלא רק בחדר שהנהלת המלון מייעדת אותו לבית כנסת באופן קבוע. וכבר דיברנו כמה פעמים שכאשר יש מחלוקת בין הפשטנים למקובלים הלכה כמו הפשטנים, וכאן מרן השלחן ערוך (סימן רסח סעיף י) כתב מפורש: אין אומרים ברכה מעין שבע בבית חתנים ואבלים. ואמנם רבינו יוסף חיים (פרשת וירא סעיף י) - שהשבוע היה פקודת שנתו - חלק על מרן וסבר שמברכים ברכת מעין שבע גם בבית חתנים ואבלים, אבל יסוד הויכוח בזה הוא האם לפסוק כפי הפשט או כפי הקבלה.

תקנת ברכת מעין שבע

ג. בגמרא שבת (כד:) מבואר שכל התקנה של ברכת מעין שבע נתקנה מפני העם שבשדות, בזמנם בתי הכנסת היו

מחוץ לעיר והיו חוזרים אחרי התפלה בחושך, והמאחרים היו גומרים את התפלה באיחור ומפחדים לחזור לבד, לכן תיקנו ברכת מעין שבע, כדי לעכב בבית כנסת את כולם עד שהמאחרים יסיימו את התפלה וכולם יחזרו יחד. ביום טוב לא תיקנו לברך ברכת מעין שבע, כי יכול לחזור לבד וללכת עם עשית, שהרי מותר להעביר מאש לאש וגם מותר לטלטל, וכך יראה את הדרך ולא יפחד, אבל בשבת אסור להעביר מאש לאש ואסור לטלטל, ואם יחזור לבד יפחדו שיבואו ליסטים בחושך ויתנפלו עליהם, לכן תיקנו ברכת מעין שבע. תקנה זו לא שייכת היום, כי בתי הכנסת בעיר, וגם יש תאורת חשמל ברחוב, ומכל מקום תקנה ממקומה לא זזה, ואף אם בטל הטעם לא בטל הדין, ואין בית דין יכול לבטל דברי בית דין חברו אלא אם כן גדול הימנו בחכמה ובמנין, לכן גם היום מברכים ברכת מעין שבע. על כל פנים רואים שכל התקנה שייכת בבית כנסת קבוע, אבל על מקומות תפלה עראיים מראש לא תיקנו לברך ברכת מעין שבע. כך פשט הגמרא שלנו, וכך כתבו כל הפוסקים, וכאמור כן פסק מרן השלחן ערוך.

אם מעין שבע כחזרה

ד. אולם שיטת המקובלים לא כך. כידוע תפלת ערבית רשות אלא שקיבלנוה כחובה, לכן בשחרית ומנחה תיקנו חזרת הש"ץ על מנת שיוציא ידי חובה את מי שאינו בקי, אבל בתפלת ערבית כיון שעיקרה רשות, לא עשו בה תקנה מיוחדת למי שאינו יודע להתפלל, ובליל שבת שאומרים ברכת מעין שבע אחר תפלת הלחש, איננה חזרה אלא תקנה מיוחדת כפי שביארנו למעלה. אולם לפי המקובלים כל מה שאמרו תפלת ערבית רשות הוא במשך השבוע, אבל בליל שבת ערבית חובה, וכמו שבתפלות החובה - שחרית ומנחה - תיקנו חזרה, כך גם בתפלת ערבית של ליל שבת תיקנו חזרה, וזו ברכת מעין שבע. ולפי דבריהם אומרים מעין שבע בכל מקום, גם בבית חתנים ואבלים ובחצרות ובבתי ספר.

ו. אמנם בזמננו בדרך כלל כולם בקיאים ומתפללים בעצמם, אבל כבר הרמב"ם (בש"ת פאר הדור סימן קמח) נשאל בזה, והשיב שאפילו הכי תקנה ממקומה לא זזה.

אנשים הנמצאים בבידוד או מכל סיבה שהיא שלא יכולים להתפלל במניין ניתן להצטרף ולשמוע את שעות המניינים ב: *5293 *שלוחה 16

המלך הקדוש שאין כמוהו

ה. יש עוד כמה נפקא מינה אם מעין שבע נחשבת כחזרה, שהרי אם ברכת מעין שבע היא כחזרה, צריכים להקפיד ביותר לפסוע בסופה שלש פסיעות אחרי קדיש תתקבל, ואמנם בלאו הכי להלכה פוסעים שלש פסיעות בסוף כל קדיש. וכן, בעשרת ימי תשובה במעין שבע אומרים "המלך הקדוש שאין כמוהו", ולהלכה שלח ציבור שטעה ואמר "האל" לא חוזר, אבל לפי המקובלים חוזר. בא הן איש חי (פרשת ניצבים אות יח) ופסק ששליח ציבור שטעה בעשרת ימי תשובה ואמר "האל" וחתם "מקדש השבת", חוזר לראש הברכה, כמו בתפלת החזרה. אבל מי שיעשה כמו הן איש חי, הלא לפי פשט הסוגיא בגמרא ולפי דעת מרן עושה ברכה לבטלה, ואיך תענה אחריו אמר? והרי אמרו (בברכות מז). שכל העונה אמן יתומו יתייתמו בניו ח"ו, וגם מספק אמן יתומה צריך להיזהר. לכן להלכה מי שטעה בעשרת ימי תשובה בברכת מעין שבע ואמר "האל" וחתם את הברכה, לא חוזר.

פשט וקבלה

ו. לא רק בדיון ברכת מעין שבע אנחנו פוסקים כמו הפשטנים, אלא בכל מקום כלל גדול בידינו, פשטנים ומקובלים הלכה כהפשטנים. יש כמה שטענו שהחמי הספרדים היו פוסקים תמיד כדעת המקובלים, וכך נהג החיד"א כפי שמצוי לרוב בספריו מחזיק ברכה, ברכי יוסף ועוד, שהביא הרבה על פי הקבלה, וכך גם נקטו רבי חיים פלאג'י, רבינו יוסף חיים בעל הן איש חי, הגאון רבי יעקב סופר בעל ספר כף החיים, ולכן טענו שכאילו מרן זצ"ל פרץ דרך חדשה שלא כשאר חכמי הספרדים, אלא הנהיג הכל כדעת הפשט והשלחן ערוך. יש אחד שכתב שצריכים "להחזיר עטרה ליושנה", שכל עם ישראל יהיו מקובלים ויעשו על פי הקבלה? אבל יש לנו כללים בפסיקת ההלכה, נכון שיש את דעת הקבלה, וזהו הקדוש, רבינו האר"י ז"ל, הרש"ש, מה יש לנו בכלל לדבר בגדלותם, אבל לפי הכללים המסוריים בידינו פשט וקבלה הלכה כהפשט, וזהו ותלמוד הלכה כמו התלמוד שלנו, וכך מפורש בבית יוסף הלכות תפלין (סימן כה). גם המשנה ברורה (בביאור הלכה סימן לד סעיף ב ד"ה יניח) לגבי תפלין של רבינו תם, כתב שהלכה כדברי הפוסקים נגד המקובלים.

מי החזיר עטרה ליושנה?!

א. מה שטוענים שכאילו חכמי הספרדים פוסקים תמיד כדעת המקובלים, ואילו רק חכמי אשכנז - כמו רבי עקיבא איגר, השואל ומשיב, ובפרט הנועד ביהודה - פסקו כהפשטנים, טענה זו אינה נכונה והיא כרייית חול בעינינו. וכי נכון לומר לציבור שמרן שניה מכל חכמי הספרדים?! על החיד"א יש מקום לדון, כי מצד אחד מביא הרבה קבלה, אבל מצד שני כמה פעמים הבאתי לכם מה שהעיד בעל ספר לקט הקציר (סימן לב סעיף כז) שפגש את החיד"א בליוורנו בשנת תקס"ד, ואמר לו החיד"א פה אל פה, שליציבור הוא פוסק כדעת מרן השלחן ערוך. ואמנם בספריו רואים בכמה מקומות שפוסק כפי הקבלה, וכי למי הדפיס את ספריו - רק לעצמו?! הוא הדפיס לרבים והביא הרבה קבלה. אם כן נניח שגם דרכו של החיד"א היתה על פי הקבלה, והזבחי צדק (ח"ב האו"ח סי' יג) כתב שבבגדאד קיבלנו עלינו הוראות החיד"א. ואני מסכים שהבן איש חי הלך הרבה על פי הקבלה, רואים את זה בספריו, וגם הכף החיים הלך בעקבותיו. אולם, וכי כל חכמי הספרדים כך עשו? זה לא נכון לומר כן! נצא ונראה, הכנסת הגדולה (תחילת כלי הפוסקים) שהיה גאון ספרדי לפני כ-400 שנה, כתב שלעולם פשט וקבלה הלכה כהפשט, וכבר קדמו במאה רבינו (בתשובה סימן א) - רבי אליהו מזרחי שהיה בסוף הראשונים תחילת האחרונים - שכתב שכלל גדול בידינו פשט וקבלה הלכה כהפשט, וכך כתב הרדב"ז (ח"א סי' לו, פ) - היה לפני כ-500 שנה, הפרי חדש (סימן סא סעיף ג) - היה רבה של ירושלים לפני כ-300 שנה, דברי יוסף אירגאס (סי' ב, כה), שמש צדקה (או"ח סי' ד), שו"ת בית דינו של שלמה (תאו"ח סימן יב, דכ"ב ע"ד) לרבי שלמה לניאדו, רבי יעקב אבוחצירא בספרו יורו משפטיך ליעקב (סימן קטו) - ומי כמוהו היה מקובל גדול, וכן סהרת המים (בשיורי טהרה מע' נאות כד), קול אליהו (סימן מ) לרבי אליהו ישראל שהיה בן דורו של החיד"א, רבי חיים פלאג'י עצמו בספרו לב חיים ח"א (סי' סד), גינת ורדים (תאו"ח כלל ב ר"ס יג) לרבי אברהם הלוי, הגאון רבי יעקב ישראל אלגאזי שהיה מקובל גדול (בספר שלמי צבור דף נג ע"א, ודל"ב ע"ג), חיים לעולם (סי' יב דף ע"ב), רביד הזהב

2 יש שהוציאו לוח שנה מאורז ומחלקים אותו בבתי כנסיות, ויש להם כלל, כל מה שכתב בחזון עובדיה כתבו הדין, וזה אחד הדברים, כתבו ששליח ציבור שטעה ואמר בעשרת ימי תשובה במעין שבע "האל הקדוש" חוזר, אפילו שלדעת מרן השלחן ערוך הוא ברכה לבטלה. וכתבו לומר מעין שבע בחצרות, אפילו שלמרן השלחן ערוך זו ברכה לבטלה. וכתבו שמי שטעה ב"המלך המשפט" לא חוזר, נגד דעת מרן השלחן ערוך (סימן תקפב סעיף א). וכתבו ששליח ציבור שטעה ב"המלך הקדוש" חוזר לראש, וחוזרים על הקדושה, שלא כדעת מרן (סימן נט סעיף ה) שחוזר לראש קדושי. וכתבו לומר יודי בין התקיעות בראש השנה, למרות שבייביע אומר (ח"א האו"ח סימן לו, וח"ג האו"ח סימן לו, וח"ח האו"ח סימן מט) כתב לא לומר.

(סימן לט) לרבי דוד משרקי מגדולי רבני תימן, שלחן לחם הפנים (סי' עדה) מגדולי רבני לוב, ושאל ונשאל "א" סי' ב, וח"ג סימן תכה, וח"ד סי' כג, ועוד), ברית כהונה (ח"ג מע' ת אות יז), ברכת יוסף ידיד (ח"א דף קא), וכל זה רשימה חלקית של חכמי הספרדים, שכולם כותבים שהלכה כמו הפשט. ואם כן הן איש חי עשה כמו המקובלים, והגיעו רבני העיראקים לירושלים - חכם ניסים כדורי וחכם יצחק נסים ורבי יוסף חיים שראבני חמיו של חכם בן ציון ועוד - ושינו ממה שנהגו חכמי הספרדים לדורותיהם והנהיגו כדעת הקבלה, ובא מרן זצ"ל והחזיר עטרה ליושנה ופסק לנו כפי הפשט. לפי זה איך נברך מעין שבע בחצרות, איך ש"ץ שטעה בעשרת ימי תשובה ואמר "האל" במעין שבע יחזור, הלא לפי כל הפוסקים הללו זו ברכה לבטלה, וכי אנחנו לא מפחדים מברכה לבטלה?!

סב"ל נגד האר"י

ח. גם הן איש חי וגם החיד"א פסקו כדעת רבינו האר"י ז"ל, כי סברו שלא אומרים ספק ברכות להקל נגד האר"י. אבל האמת שהכלל "ספק ברכות להקל" הוא חזק מאוד, ואפילו נגד הגאונים אומרים ספק ברכות להקל, וכמו שמצינו בהלכות ברכות שהטור (סימן רב) הביא מחלוקת בענין ברכת הסוכר, והביא מה שכתב הרמב"ם (פ"ה מהלכות ברכות ה"ה) שכל הגאונים אומרים שמברכים על הסוכר "בורא פרי האדמה", ומקצתם אמרו "בורא פרי העץ", וכן דעת בה"ג, והרמב"ם עצמו פסק לברך "שהכל". וביאר הרדב"ז (ח"ג סי' תרו, וח"ה לשונות הרמב"ם סימן קנח) שמרתיחים במים את קני הסוכר או את הסלק, וכעבור זמן רב המים מתאדים ונשאר שכבה של סוכר. וכתב מרן הבית יוסף, לברך שהכל עדיף, שעל כולם אם אמר שהכל יצא. רואים שאפילו נגד גאונים אומרים סב"ל. וכבר החיד"א בשו"ת חיים שאל ח"ב (סי' טו) כתב, שאפילו נגד מרן שקיבלנו הוראותיו אומרים סב"ל. אז עם כל גדלותו של מרן רבינו האר"י ז"ל, שבודאי היה ענק ומי אנחנו, אבל אם אומרים סב"ל נגד גאונים ונגד מרן הבית יוסף שהיה ענק שבענקים? וקיבלנו הוראותיו, לא נאמר סב"ל נגדו?! וגם מרן זצ"ל (ביביע אומר ח"ב האו"ח סימן כה אות יב והלאה) האריך בזה שאומרים סב"ל אפילו נגד האר"י. לכן לגבי מעין שבע בחצרות ולגבי טעות במעין שבע שבעשרת ימי תשובה, ודאי שאומרים ספק ברכות להקל, בפרט שלדעת מרן שקיבלנו הוראותיו אין לברך ואין לחזור. צריך להיזהר בדברים הללו.

מנין התקיעות

ט. גם לגבי וידי בין התקיעות, רבינו יוסף חיים כתב בספרו בן איש חי (פרשת ניצבים אות יג) לומר, אבל אנחנו נמנעים, ואסביר יותר. בגמרא בראש השנה (לד). למדו את מנין התקיעות, משום שנאמר בתורה "תרועה" שלש פעמים, על יום הכיפורים של יובל נאמר "והעברת שופר תרועה" (ויקרא כה, ט), ובראש השנה נאמר "שבתון זכרון תרועה" (ויקרא כג, כד), "יום תרועה יהיה לכם" (במדבר כט, א), ועל כל תרועה תוקעים תקיעה פשוטה לפניך ותקיעה פשוטה לאחריה, ולומדים זאת מהפסוקים "והעברת שופר תרועה" (ויקרא כה, ט), "תעבירו שופר" (שם). נמצאו עד כאן שלש תרועות, ולכל תרועה פשוטה לפניך ופשוטה לאחריה, סך הכל תשעה קולות. בגמרא (שם) מובא עוד, התקין רבי אבהו בקסרי, תשר"ת ג' פעמים, תשר"ת ג' פעמים, תשר"ת ג' פעמים, מה היא תרועה? הרמב"ם (פ"ג מהלכות שופר הלכה ב) כתב בזה הלשון: תרועה זו האמורה בתורה נסתפק לנו בה ספק לפי אורך השנים ורוב הגלויות, ואין אנו יודעים היאך היא, אם היא היללה שמיללין הנשים בנהייתן בעת שמיבין - זו התרועה - או האנחה כדרך שיאנח האדם פעם אחר פעם כשידאג לבו מדבר גדול - אלו השברים - או שניהם כאחד האנחה והיללה שדרכה לבא אחריה הם הנקראים תרועה, שכך דרך הדואג מתאנח תחלה ואחר כך מילל, לפיכך אנו עושים הכל. ע"כ. נמצא שתקנת רבי אבהו - שהיה אמורא לפני כאלפיים שנה - לתקוע שלושים קולות, היא מחמת הספק מהי תרועה.

3 הלא רבינו האר"י שאל שאלה בהלכות חושן משפט את מרן הבית יוסף (הובא בשו"ת אבקת רוכל סימן קלו), ואמנם הרב פעלים (ח"ג חסו"י סימן ט) דחק שלא רבינו האר"י שלח את השאלה אלא אחד התלמידים, אבל הרבה דחו את דבריו ונקטו שרבינו האר"י שלח את השאלה למרן כי ידע את גדלותו. 4 דרך אגב, בסוף השיעור הקודם אמרנו ששופר מצוותו גם בשמייעה וגם בתקיעה, ולכן רב בית הכנסת או הגבאי ירשום לעצמו ששה דברים ויסביר אותם לציבור. וגם התוקע שהולך ממנין למנין יסביר את הדברים בכל מקום. א. יכונו לצאת ידי חובת הברכה. ב. לא יענו "ברוך הוא וברוך שמו". ג. יכונו לשם מצוה, וגם השנה שלא תוקעים ביום הראשון מפני שהוא חל בשבת והתקיעות ביום השני הם מדרבנן, גם מצוות דרבנן צריכות כוונה. ד. להחזיר את הציבור לא לדבר עד אחרי התקיעות האחרונות שבקדיש תתקבל. ה. לומר להם לכוון שהמצוה גם בשמייעה וגם בתקיעה. ו. לא לומר וידי בין התקיעות. השנה שראש השנה חל בשבת ותוקעים רק ביום השני, המסופק אם יצא ידי חובת התקיעות כי התוקע תקע משונה, אם יכול לשמוע תקיעות עוד פעם בקלות, למה לא, אבל הוא לא חייב, כי התקיעות ביום השני הם מדרבנן, וספק דרבנן לקולא. אבל בכל שנה ביום הראשון שהתקיעות מדאורייתא, אם נרדם באמצע התקיעות, למרות שהתקיעות נועדו לעורר את הנרדמים... והוא בספק אם שמע, ספק דאורייתא לחומרא. בספר אור לציון (ח"ד פ"ה אות ד) כתבו שגם כשהתקיעות מדרבנן, אם יש לו ספק אם יצא ידי חובת ברוך לחזור ולשמוע את התקיעות, אבל איפה הלך הכלל "ספק דרבנן לקולא"? אולי חכם בן ציון אמר לתלמידים שאם יכול ילך וישמע שוב, והם הלכו וכתבו שחייב לשמוע שוב, אבל זה לא מדויק.

שיקח חסה ויטבול במי מלח ויברך "האדמה", ובזה יקיים את ציווי חכמים לאכול כרפס, וכשיגיע למרור יברך "על אכילת מרור" ויאכל כזית חסה. מתקיף רב חסדא, לאחר שמילא כרסו הימנו חוזר ומברך עליה? אלא אמר רב חסדא, מעיקרא בכרפס יברך "האדמה" ו"על אכילת מרור" ויאכל, וכשיגיע ל"מרור" יאכל כזית בלי ברכה. ובתוספות שם (קטו. ד"ה מתקיף) כתבו, אף על גב שעיקר מצות מרור לא יוצא עד האכילה השניה, בכל זאת מועילה הברכה שבירך בתחילה, מאחר שאכל ממנו מעט, וכמו בברכת שופר שמברך על התקיעות של ישיבה ומועילה הברכה לתקיעות שבעמידה שהם עיקר. הבין חכם בן ציון, שמה שאמרו התוספות שלא יוצא ידי חובת עיקר מצות מרור באכילה הראשונה, כי כל אכילה שבתורה מצותה בכזית, ובאכילה הראשונה של הכרפס הרי לא אכל כזית, ואם מותר לו לברך על אכילת מרור בכרפס, למרות שמות יוצא ידי חובת אכילת מרור? רק אחרי שעה או שעתיים כשגמר את המגיד ואכל כזית מרור, רואים שכיון שהתחיל במצוה לא נחשב לו הפסק, והוא הדין לגבי תקיעות שופר, שכיון שהתחיל בתקיעות התשר"ת יכול לומר וידוי ואין זה נחשב הפסק.

מחופש לדוב, והיו בטוחים שזה דוב, כולם קפצו מהחלונות והתחילו לקרוא להצלה... עשו הפסק. אחר כך אותו אחד 'פשט את בגדיו' והבינו שזו תחפושת, אבל בינתיים עבר זמן והפסיקו בדיבור, ושאלו מאיפה להמשיך, מ"ויבא המן" או שיחזרו לראש, אמר להם הרשב"א שיחזרו לקרוא מהיכן שהפסיקו ולא צריכים לחזור ולברך. ואמר חכם בן ציון, כמו ששם למרות שהפסיק באמצע המצוה אינו נחשב הפסק, כך גם וידוי בין התקיעות לא נחשב הפסק. אבל לפי מה שביארנו זה לא דומה, שם כיון שהתחיל במצוה אפילו שהפסיק אומרים לו גמור, וכן מי שבירך על אכילת מצה ואכל ממנה מעט ודיבר, כיון שהתחיל במצוה יכול להמשיך ולא צריך לשוב ולברך, אפילו דעתו לגמור כזית, אבל בנידון התקיעות, יש לנו ספק אולי בכלל לא התחיל את המצוה, כי אולי התקיעות של תשר"ת או של תש"ת הן לא נכונות, ולכן אינו יכול לעשות הפסק.

לסיכום

יז. אחר שהבאנו להקת פוסקים גדולי עולם שאומרים שבאמירת הוידוי יש חשש הפסק, לכן לחלכה אין לומר את הוידוי בין התקיעות, וב"ה שהיום הסידורים של מנצור וכדומה לא נפוצים, כי עם כל הכבוד להרב בן איש חי שאף אחד לא מפקפק בגדלותו, אנחנו קיבלנו הוראות מרן. במחזורים הנפוצים כיום כתבו לומר את הוידוי בהרהור הלב, לא בפה. אבל במחזור "חזון עובדיה" לא הדפסנו כלל את הוידוי, וזאת על פי הוראת מרן האבא זצ"ל שחשש שמא אדם יתבלבל ולא יראה את האותיות הקטנות שכתוב בהם להרהר את הוידוי בלב, ויבוא לאומרים בפה. עוד לפני חמשים שנה מרן היה מתפלל בימים נוראים בבית כנסת בורוכוב, וכל שנה היה מזהיר את הציבור לא לומר את הוידוי שבין התקיעות.

נדחה קראו לה

טו. מה שפירש חכם בן ציון שבאכילה הראשונה לא יוצא ידי חובת אכילת מרור כי באכילה הראשונה עליו לאכול פחות מכזית, זה לא חידוש, גם מהרש"ל שם כתב כך, וכן משמע מדברי המהרש"א (פסחים קטו). אתם יודעים כמה חכם בן ציון היה בקי במהרש"א, וכן כתבהגאון רבי זלמן בשלחן ערוך שלו (סימן תעה סעיף כב). אולם, יש לברר את ההלכה יותר ולפתוח עוד ספרים, הפרי חדש (שם סעיף ב) הביא בשם הרמב"ן בספר הזכות, שלא יתכן שבירך על אכילת מרור בתחילה ויאכל פחות מכזית, כי אם כן אמירת ההגדה תהא הפסק וברכתו תהא לבטלה, ושכן דעת הר"ן (פסחים ס). וכך גם פסק הב"ח (סימן תעג). גם השאגת אריה (סימן ק) כתב תשובה בנושא הזה, והאריך להוכיח שצריך לאכול כזית. ועוד שמדברי האחרונים שהצריכו לאכול כזית ולא הביאו את דברי התוספות, משמע שהבינו שהתוספות לא חולקים. ועוד שהתוספות דימו לברכה על תקיעות שופר, שאחר שתקע את התקיעות של מיושב התפלה לא נקראת הפסק, ויכול להמשיך לתקוע תקיעות של מעומד על סמך הברכה, והרי לדין התקיעות של מיושב הם העיקר ובהם יוצאים מהתורה, ואיך אפשר לדמות את התקיעות של מיושב לאכילה הראשונה פחות מכזית מרור שלא יוצאים בה ידי חובה. מכל מקום יש לנו לחוש לדברי הרמב"ן והר"ן שהם ראשונים ולא מצאנו ראשונים שחולקים. אני בטוח שאם חכם בן ציון היה רואה את הרמב"ן, הר"ן, הפרי חדש, הבית חדש, השאגת אריה, וגם חזון עובדיה (הל' ליל הסדר ע"א ז), היה חוזר בו ומסכים שיש כאן חשש גדול של הפסק. כי בנפול היסוד נפל הבנין.

נשים

יח. גם נשים שרגילות בכל שנה לבוא לבית כנסת ולשמוע תקיעת שופר, השנה אם לא באות עקב הנגיף פטורות מלשמוע שופר ואין צריכות התרה על מנהגן. וכן נשים פטורות מלהתפלל תפלה בצבור. אם חסר מקום בבית הכנסת ורוצים לארגן מקומות לגברים גם בעזרת הנשים, יש כמה שאומרים שלא כדאי, כי התפלה של הנשים חשובה מאוד, זו תפלה של תחנונים והיא מתקבלת יותר, לכן לא לוותר על זה, אבל יכולות לארגן תפלה במקום אחר, לאו דוקא בעזרת נשים, לא חייבות לשמוע קדיש וחזרה וכדומה, גם אסור להן לומר קדיש, מה אנחנו רפורמים?!... אם אין אפשרות ויש נשים שמתעקשות ורוצות לבוא לבית כנסת, תניח להם. אבל התוקע לנשים בלבד יתקע להן בלי ברכה, וכמו שנהג מרן זצ"ל, שבסוף ימיה של הרבנית ע"ה כבר לא יכלה לבוא לבית כנסת בראש השנה וביום כיפור כפי שהיתה רגילה כל השנים, ומרן כשהיה חוזר לבית היה חוזר ותוקע בשבילה שלושים קולות, לא צריך לחזור על כל המאה, למי יש כח... על כל פנים התקיעות הללו הן לחיוב מצוה, כי מעיקר הדין האשה פטורה ממצות שופר, ולכן יתקע לה בלי ברכה.

"ויבא המן"

טז. חכם בן ציון הביא עוד ראיה. בתשובת הרשב"א (ח"א סימן רמד) נשאל על ציבור שבלייל פורים שמעו קריאת מגילה, בירכו "על מקרא מגילה", "שעשה ניסים", "שהחיינו", באמצע הקריאה כשהגיעו לתבות "ויבא המן", פתאום נכנס מישהו

שיעור זה יופיע בשלימותו, יחד עם כל שיעורי מרן הראשון לציון שליט"א
בסדרת הספרים "השיעור השבועי" לפרטים: 077-2009-778

עקב אמירת הסליחות, השיעור של הרב המקדים יהיה בשעה 23:00,
והשיעור השבועי בשעה 23:30, ולאחר מכן יתקיים האמירת סליחות.
ניתן להאזין בשידור חי לשיעורו השבועי של מרן הרשל"צ שליט"א מביהכ"נ'ס היודים כל מוצש"ק.

השבוע זכות השיעור "בית מרן" מוקדש:

אריה בן נג'יאה
לפרנסה טובה ולבריאות והצלחה בכל

לכל המעוניין להתברך מפי קודשו של מורינו ורבינו הראש"ל שליט"א בשידור חי בשיעורו השבועי להצלחה לרפוא"ש או לעילוי נשמת יקירכם **חייגו: *5290**

ניתן לשמוע את השיעור של הראש"ל שליט"א גם בתדרים החדשים של "באן מורשת" 90.8fm, 92.5 fm, 100.7 fm ובקול חי 93.00fm, 92.8fm

העלון להצלחתם שלי, מיטל ויוגב- זרע בר קיימא, מיכאל בן אסתר- רפואה שלמה, ניב אליה בן בת שבע- הצלחה ובריאות, עילאי בן מיכל- הצלחה בכל, פנינה בת דבורה- הריון תקין, ציפורה בת מרים- הצלחה בכל, רבקה ברכה בת טלי- זיווג גון, רבקה בת דבורה- שלום בית.

הגאון הגדול רבי ברוך שרגא שליט"א
ראב"ד ירושלים וראש בד"ץ "אור שרגא"

פרשת נצבים-וילך

וכל שכן השבת האחרונה של השנה, שיש בכוחה לתקן את כל השבתות של השנה ולרומם את כל השנה כולה.

וכתב המגן אברהם (סי' תיז סק"א) שבשבת זו לא אומרים ברכת החודש, כיון שעליו נאמר (תהלים פ"ד) "תקעו בחודש שופר בכסה ליום חגנו", שיום החג של ראש השנה צריך להיות מכוסה ונעלם. והטעם בזה כתב הלבוש (סי' תכ"א ס"א) כדי לעררב את השטן שלא ידע מתי ראש השנה ויבוא לקטרג עליו, ולכן לא מפרסמים אותו בשבת שלפניו.

והעיקר בכל זה לעורר אותנו לשוב בתשובה ולהתכונן כראוי ליום הדין, ואין ספק שביכות חרדת יום הדין והתעוררות שיש לכל אחד ואחד מאיתנו, יקבל הקב"ה את הרהורי התשובה שלנו, כי מימנו פשוטה לקבל שבים, ונזכה להכתב ולהחתם בספרם של צדיקים גמורים..

ניתן להשיג את ספרי הרב שליט"א בטל' 052-7626077

"אתם נצבים היום כולכם לפני ה' אלוהיכם ראשיכם שבטיכם זקניכם ושוטריכם כל איש ישראל" (כ"ט).

שבת פרשת נצבים היא בדרך כלל השבת שלפני ראש השנה, ולכן קוראים בה פרשה זו "אתם נצבים היום כולכם לפני ה' אלוהיכם", "היום" הוא יום ראש השנה שאנחנו אומרים עליו בתפילה "זה היום תחילת מעשיך", ועליו אנחנו אומרים "היום הרת עולם, היום יעמיד במשפט כל יצורי עולם", שבוים זה כל באי עולם נצבים לפני הקב"ה לדין, "ראשיכם שבטיכם זקניכם ושוטריכם כל איש ישראל", איש לא נעדר, כולם עוברים לפני הקב"ה כבני מרון לתת דין וחשבון על מעשיהם ולעמוד לדין לקראת השנה החדשה.

ולכן בפרשה זו נזכרים עניני התשובה, כמו שנאמר (להלן ל"ב) "ושבת עד ה' אלוהיך ושמעת בקולו", וכן נאמר (שם פסוק ו) "ומל ה' אלוהיך את לבבך ואת לבב זרעך", ראשי תיבות אלול, להורות לאדם שישוב בתשובה בחודש אלול לפני ראש השנה, כדי שייגיע ליום הדין כשהוא צדיק וישר.

ועל זה נאמר לאחר מכן (פסוק י"א) "כי המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום לא נפלאה היא ממך ולא רחוקה היא", איזו היא מצוה שנמצאת בהישג ידו של האדם, לא בשמים ולא מעבר לים אלא בפיו ובליבו? זוהי התשובה. וכן פירש הרמב"ן (שם) שהמצוה האמורה כאן היא התשובה שנוכרה בפסוקים הקודמים, ועליה נאמר "בפיך ובלבבך לעשותו", כי שלשה חלקים יש בתשובה: וידוי, חרטה וקבלה לעתיד. וזהו "בפיך" - זה הוידוי בפה, "ובלבבך" - זו החרטה בלב, "לעשותו" - שמקבל על עצמו לשנות את מעשיו.

וחשיבות מיוחדת נודעת לשבת האחרונה של השנה, כיון שהכל הולך אחר החיתום, והשבוע האחרון מסוגל לתקן את כל השנה, כמו שאמר הרבי מאלכסנדר זצ"ל (ישמח ישראל): כאשר ירים איש את קצה המטה - יתרומם כל המטה. כך כאשר האדם מתקן את מעשיו בסוף השנה ומרומם את היום האחרון של השנה - מתרוממת של השנה.

ורמזו ענין זה במאמר חז"ל (ר"ה ב:) יום אחד בשנה חשוב שנה. כלומר, יש יום אחד בשנה שהוא נחשב כשנה שלימה, כי יש בכוחו לתקן את כל השנה כולה.

המקובל האלקי
רבי יהודה פתיה זיע"א
אלפים נושעו!! ידוע מעלת פדיון הנפש
שכוחה להסיר מבני אדם חולי, צרה ויגון. וטוב וראוי לעשות פדיון נפש

מתוך דברי קודשו של
הגאון הגדול רבי ברוך שרגא שליט"א
בענין חשיבות פדיון נפש

**"והיא סגולה בדוקה ומנוסה
לרפואת החולים"**

דבני אגודת "בית מיר" עורכים פדיון נפש לכל שם ושם.
להעברת שמות שלכם ובני משפחתכם **חייגו 5290***

מכתב ע"י הרה"ג רבי מנשה והב שליט"א
רב מחלבות שטראוס - ישראל ומנהל מחלקת הכשרות והמינון בהרי"ה

בעקבות רבותינו הדליקו נר

רבי בן ציון חי עוזיאל זצוק"ל

ביום ראשון הבא יחול יום פטירתו של רבי בן ציון חי עוזיאל זצוק"ל המכונה בעל "משפטי עוזיאל"
רבנו נולד בירושלים בשנת ה'תר"מ (1880 למנינים) לאביו רבי יוסף רפאל, ששימש כראב"ד בירושלים. אמו הייתה בתו של רבי משה חזן זצ"ל, שהיה נכדו של בעל "החקרי לב". רבנו למד תורה בבית המדרש "דורש ציון", ובהיותו בן אחד עשרה שנים עבר לישיבת "תפארת ירושלים". ששם למד בשקידה עצומה עלה ונתעלה בתורה וירא"ש.

בשנת ה'תרנ"ד נתייטם רבנו מאביו, ועול פרנסת משפחתו נפל על כתפיו. בשנת ה'תר"ס בהיות רבנו בן עשרים שנים נתמנה למורה בישיבת "תפארת ירושלים", ולאחר כמה שנים נתמנה למנהל הישיבה. כ"כ מילא רבנו את מקום אביו זצ"ל כשוחט העיר וכן החל רבנו בפעילות ציבורית. ובה יסד את ישיבת "מחזיקי הדת ובית היתומים".

בשנת ה'תרס"ח הקים רבנו את בית המדרש להכשרת רבנים ספרדים ושמו של רבנו החל הולך לפניו גם גדול בתורה וגם כדרשן מעולה.

בשנת ה'תרע"ב נבחר לכהן כרבה של העיר יפו, ושם החל רבנו לייסד תלמוד תורה, ורשת שיעורי תורה. רבנו ניהל את עדתו בימים קשים ביותר של מלחמת העולם הראשונה. ובשנת ה'תרע"ז יצא וגורש עם בני עדתו ע"י התורכים.

לאחר כמה שנים נקרא רבנו לשמש כרבה של העיר סלונקי ואח"כ עבר לכהן

ברבנות ת"א יפו.
בספר "אורח צדיקים" מסופר שכל ילדיהם שנולדו להוריו של רבנו נפטרו בקיצור ימים ושנים, לאחר שנים רבות באו לפני לידתו של רבנו לאמו בחלום ואמרו לה כי בנה יאיר את עולם התורה, ועל כן יש לקרוא לו 'מאיר' ואכן ב"ג בסיון ה'תר"מ נולד להם בן ונקרא שמו בישראל 'מאיר'. ובכדי שיזכה לאריכות ימים הוריו הוסיפו לו עוד שני שמות 'בן ציון' ו'חי' ומאז הוא נקרא בפי כולם רבי 'בן ציון מאיר חי עוזיאל'.

מזכירו של רבנו רבי חיים דוד הלוי זצ"ל מספר על שבחיו וגדולתו של רבנו:
א'. רבנו היה מהיר תפיסה חריף גדול ולכן למד לרוב לבדו.

ב'. כששימש רבנו כמורה בישיבת "תפארת ציון" הקדיש את כל ימיו למען התלמידים אך כשראה שבלילות הוא לומד עד שעות מאוחרות וזה היה פוגע בלימוד התלמידים התפטר רבנו מעבודתו מחשש לעבור על "איסור ארוך עושה מלאכת ה' רמיה".

ג'. דיבורו של רבנו הייתה בנחת לכל אדם ולא הרים את קולו על אף בן אדם.
ד'. רבנו לא סרב לקבל אף בן אדם שדפק בביתו בין ביום ובין הלילה.

ה'. כשנכנס רבנו לתפקידו בקשה ואזהרה הייתה מפיו לא להשאיר שום אדם ללא מענה כל פניה הייתה חייבת התייחסות ותשומת לב.

רבנו השאיר אחריו חיבורים רבים: שו"ת 'משפטי ישראל', 'מכמני עוזיאל', 'שערי עוזיאל', 'הגיוני עוזיאל'. רבנו נפטר בתאריך כ"ד אלול ה'תשי"ג והוא בן 73 שנים ומנוחתו עדין בירושלים עיה"ק. (המאמר נלקח מהספר אורח צדיקים)

שאלה: אדם שיודע שאם יקום באשמורת הבוקר לומר סליחות בחודש אלול יהיה עייף ולא יכון כראוי ואם יאמר במשך היום יכוין יותר באמירת הסליחות, האם עדיף יותר שיאמר את הסליחות ביום עם כוונה?

תשובה: ידוע שיש כמה וכמה דרגות בזמני אמירת סליחות, שהזמן הכי חשוב לומר בו סליחות זה באשמורת הבוקר אחר חצות לילה, וכמו שכתב האו"ח ז"ל שזה זמן של עת רצון לפני ה' יתברך והזמן הפחות חשוב הוא לומר ביום סליחות עד השקיעה, ומהשקיעה עד צאת הכוכבים איסור מוחלט לומר בו סליחות, שער הכוונות דרוש ב' דערבית דף נב עמ' ד' עיי"ש.

ובגדון דידן נראה לומר שאם אותו אדם יודע שאם יקום באשמורת הבוקר שזה הזמן הטוב לאמירת סליחות, אבל לא יהיה מרוכז באמירת הסליחות מחמת העייפות שיש בו, ודאי שעדיף שיאמר סליחות ביום שזה דרגה שניה, אבל יהיה מרוכז ומכוין למה שמוציא בפיו.

שהרי הטור כתב באו"ח סימן א' בזה"ל: "ויפיל תחינתו לפני המקום אחד המרבה ואחד הממעיט ובלבד שיכוין ליבו לשמים בתחנונים, כי טוב מעט בכוונה מהרבות בהם שלא בכוונה" ע"כ, ובמיוחד באמירת סליחות שכל העיקר הוא שאדם ישים לב למה שמוציא בפיו וע"כ יתחרט על מעשיו הרעים שאם לא עושה כן מה שווה לו, ושהרי תפילה בלא כוונה כגוף בלא נשמה.

להלכה: עדיף שיאמר סליחות ביום ואפי' שזה דרגה שניה בזמן האמירה, אבל העיקר שיכוין למה שמוציא בפיו.

ניתן לשמוע כל יום 3 דקות של הצלחה יומית *5293* שלוחה 5

שאלה: אברך ת"ח שמתמיד בלימודו האם עדיף שבימי חודש אלול ילך לזכות הרבים ואפי' שזה ממעט מלימודו?

תשובה: כתוב בפסוק "דרשו את ה' בהמצאו קראהו בהיותו קרוב", (ישעיה נ"ה) אמרו רבותינו ז"ל במס' יבמות ק"ה. שפסוק זה נאמר על חודש הרחמים והסליחות חודש אלול שהקב"ה קרוב לעם ישראל לקבל תשובתם באהבה.

ולכן נראה לומר שאברכי הישיבות והכוללים ישתדלו בכל כוחם ובכל נפשם בזיכוי הרבים ובמיוחד בימים אלו שלבבות עם ישראל פתוחים לתשובה ומעשים טובים, ובמיוחד בדור שלנו שהוא דור יתום שלמעלה ממיליון ילדים לא יודעים לומר ק"ש.

ואין לך זכות יותר גדולה מזו שכל המזכה הרבים אין חטא בה על ידו, ועליו נאמר "המשכילים יזהירו כוהר הרקיע ומצדקי הרבים ככוכבים", (דניאל) וכמו שהיה תמיד מורנו ורבינו מרן רבי עובדיה יוסף זצוק"ל היה אומר במקום שאין אנשים היה איש ומאריך בדרשותיו בגודל מעלת חשיבות של מזכי הרבים ואפי' אם יתבטל מהתורה, ולכן מרן זצוק"ל היה אומר לאברכי הישיבות שיבטלו תורה בעניין הרישום לתלמודי תורה, וכל העוסק בצורכי ציבור כעוסק בדברי תורה, וכמו שמספרים על מרן זצוק"ל כמה היה משתדל במצווה חשובה זאת שהיה שם את נפשו ומאודו כדי לזכות את הרבים (וכן עיין בענף עץ עבות עמ' צט' שהאריך בגודל חשיבות מצווה זו).

ולכן כל אדם ואדם ישתדל בזיכוי הרבים עד מאוד ואפי' שזה גורם לו למעט מלימודו ש"עת לעשות לה' הפרו תורתך" ושה' יזכנו שתמיד נעשה רצונו כרצונו ונעבדו בלבב שלם בנפש חפצה, ושהקב"ה יחזיר עטרה ליושנה וישיב בנים לגבולם בביאת משיח צדקנו במהרה בימינו אמן.

חיזוק לקראת ראש השנה

דרך לתשובה

וכמו שהמשילו אותו במדרש לכלב רומי - שהכלב עומד בשוק ליד האופה ומריח את המאפים הטריים שמונחים על העגלה וחומד לו איזה עוגה, אם התקרב הכלב מיד יגרשהו האופה, ומה עושה הכלב מתיישב לו במרחק מה מהאופה ועושה את עצמו עייף מתנמנם, וכשרואה זאת האופה גם הוא תופס לעצמו תנומה קלה, ואז הכלב הופך את המגש שעליו העוגות וחוסף לעצמו עוגה אחת וחוזר למקומו.

האופה נבהל ומיד ניגש לאסוף את כל מה שנפל ועושה ספירת מלאי והנה הוא רואה שחסרה לו עוגה אחת מיד עושה האופה תנועת ביטול בידו ואומר לא נורא הוא לקח רק עוגה אחת.

וכשנתבונן, ושכיל ונבין - שהרי הכלב כל מטרתו לקחת רק עוגה אחת ומה שעשה זה רק תרגיל הסחה לאופה אך את מטרתו השיג, לעומת זאת האופה נבהל אך כשראה שלקח לו רק עוגה אחת לא יחס לכך חשיבות וחוזר למקומו.

כך הוא היצר מפיל תרדמה על האדם וכשרוצה להחטיאו מבלבל אותו, לוקח ממנו עבירה אחת או שלא מניחו לקיים איזו מצווה וכשאדם מתעשת אומר לא נורא הפסדתי רק איזו מצווה קלה וחוזר לעצמו אך זו תחילת המפלה.

כי יצר הרע בתחילה דומה לחוט של בוכיא (קורי עכביש) שאפשר לנתק בקלות ללא כל מאמץ, ולבסוף דומה כעבותות העגלה שקשה מאוד לנתקו (סוכה נב.) וכידוע כך אומנותו של היצר"ר היום אומר לו עשה כך ולמחר אומר לו עשה כך עד שאומר לו עבוד ע"ז והולך ועובד. (שבת ק"ה)

ולכן עלינו להתחזק ולהתגבר על היצר"ר שלא יפיל עלינו תרדמה ואם נעמוד בזה יכול נוכל לו ואפילו בניסיונות גדולים כי הבא ליטהר מסייעין אותו מן השמים, וק"ו בימים אלו שעליהם אמרו חז"ל (י"ה י"ח). "דרשו ה' בהמצאו" - אלו עשרה ימים שבין ראש השנה ליום כיפור והוסיף בעל ההפלאה ואמר - ש"קראוהו בהיותו קרוב" - זהו חודש אלול, וא"כ עלינו לנצל ימים קדושים ונשגבים אלו לתקן כל פירצה בנפשנו וליבנו ואז נזכה להיכתב בספר החיים והשלום ונזכה לשנה טובה ומבורכת ולגאולה שלימה קרובה ברחמים, אמן.

וכתב הפלא יועץ (ערך תשובה) "ואם כל השנה הלך בשרירות ליבו ויצרו הפיל עליו תרדמה, הנה בהגיע ימי חפץ ימי רצון חודש רחמים ועשרת ימי תשובה לא עת לנום ולישון כי מלך במשפט יעמוד ארץ וחרדה ילבש ויתעורר כאיש אשר יעור משנתו, והימים האלה נזכרים ונעשים לאיש הירא ורך הלבב מעבירות שבידו שיפנה מעסקיו מעט בכל יום ויקח בידו וידוי הגדול שיש בספרים ויבדוק אם יש דבר אשר לא טוב עשה מהדברים הכתובים בידיו זה, ואם יש דבר שעדיין מחזיק בטומאתו יתחרט חרטה גמורה ויקבל עליו בכל תוקף שלא לשוב עוד לכסלה, ואם הוא דבר שקשה לו לפרוש ממנו יגדור גדרים וסיגים וקנסות לעמוד על המשמר להישמר מכל דבר חטא, ואחר עשותו כל אלה בכל יום ימים האדירים האלה יתודה במר נפשו וישפוך שיחה ידרוש סליחה כי הימים ימי רצון ותפלתו ותשובתו עושה פרי."

וכתוב בספרים שהפרש יש בין עשרת ימי תשובה לשאר הימים לענין תשובה ותפילה כהפרש האור מן החושך ויפה שעה בתשובה ומעשים טובים בימים האלה ימים שלמים בשאר הימים, אשר על כן ראוי לחוש על כל רגע של ימים אלו שלא לאבדו, וירבה בקריאת ספרי מוסר ודרכי תשובה לשפוך שיחה לדרוש סליחה ולהקדים תפילה על כל צרה שלא תבוא ולפחות בימים אלו יקיים להקריב שני תמידין כהלכתן: א. שוית' ה' לנגדי תמיד. ב. וחטאתי נגדי תמיד, עכ"ל.

וצריכים לדעת שעיקר מפלת האדם הם התרדמה וההרגל וזה מה שמתחילים לומר בסליחות "בן אדם מה לך נרדם", כיון שיצר הרע מפיל על האדם תרדמה כדי שלא יעבוד את בוראו כראוי.

לחיות עם האמונה

הרב הגאון רבי יעקב לוגאסי שליט"א
רב מדרשויות "בית מרן" ומחבר סדרת הספרים "ני לרגלי ועוד..."

להתמקד בראש השנה בבקשות הרוחניות

אנו מבינים שהנהגת הקב"ה גם בייסורים היא טובה, ואם כן, על מה עלינו לשים את הדגש בתפילת ראש השנה?

קודם כל, יש לדעת שאצל הקב"ה הדבר החשוב ביותר זו הנשמה של האדם, הייעוד והמטרה שלו בעולם. הקב"ה מתאים את צרכי הגשמיים של האדם לפי צורך תיקון נשמתו. הרי זה אסון אם הקב"ה ייתן לאדם גשמיים לצורך גשמיים, כשזה עלול להזיק לייעודו ולמטרתו. ממילא האדם צריך לחזק את ההשקפה שהייעוד והמטרה שלו בעולם זה העיקר גם אצלו, ולכן כשהוא מתפלל לקב"ה על גשמיים, ידאג שזה יהיה באופן שלא יפגע בייעודו ובמטרתו הרוחניים בעולם, שלא יזיק לתיקון נשמתו.

אם אתה חפץ בכנות אך ורק בנצחיותך, ומשוכנע שהגשמיים שאתה מבקש לא תזיק לך - אז אדרבה תבקש! תבקש שיהיה לך יישוב הדעת, תבקש שהקב"ה יסיר מעליך את הייסורים, כי הוא רוצה שתבקש את כל רצונותיך הטובים, ואינו רוצה שנקבל את צרכינו כמו גויים או בהמוות. ייתכן והבקשות הגשמיים לא יפריעו לייעודך ולמטרתך, ואדרבה יועילו, והקב"ה רק מחכה לתפילתך. ייתכן שהבקשה הגשמיית טובה עבורך, ואינך מקבלה כי אינך מתפלל. לכן, בוודאי תתפלל!

אלא מה? סיימת להתפלל? קיבלת מה שרצית? מצוין! לא קיבלת? תאמין שגם זה טוב, שמה שהקב"ה עושה זה לטובתך. זו משמעות קבלת הייסורים. תתפלל על הסרת הייסורים שמקשים עליך, כי ייתכן שהקב"ה רוצה את טובתך באמת, גם בלי ייסורים. זה לא הכרחי שהאדם יסבול תמיד.

לפיכך ביום ראש השנה, כשאנחנו באים לבקש על צרכינו הגשמיים, אומר רבי אהרון קוטלר, שיש לבקשם בקיצור ובשפה רפה, מכיוון שהבקשה העיקרית בראש השנה צריכה להיות על ייעודנו ומטרתנו - אמונה וביטחון, שמחה, לימוד תורה וקיום המצוות, ובהתאם לכך הקב"ה יכין גם את צרכינו הגשמיים. כי כאשר הקב"ה יראה את כנותנו, שאנחנו באמת דבקים במטרה ורוצים באמת את תיקון נשמתנו יותר מאשר את עונג גופינו, אז ממילא יתאם את צרכינו הגשמיים שלנו לפי תיקון נשמתנו, ומה שצריך לנו באמת, נקבל.

לכן אדם צריך לבקש בראש השנה בעיקר על צרכי הרוחניים, וממילא הקב"ה יתאים את צרכי הגשמיים לרוחניים, שלא יפריעו חלילה לייעודו ומטרתו האמיתיים.

יש להאריך בתפילה בצרכים הרוחניים בראש השנה, לבקש עליהם כמה שיותר, לבקש על תורה, שמחה, תפילה, בריאות הנפש, אמונה וביטחון, וכדומה. וכאמור, יש לבקש צרכים גשמיים באופן שיועילו לצרכים הרוחניים ולא יזיקו. באופן הזה האדם לא יפול ברוחו לעולם, שכן גם אם הוא רואה שאינו נענה בתפילתו, ידע ויאמין כי בוודאי ה' מתאים לו את צרכי הגשמיים לצרכי הרוחניים.

כאשר האדם מתמקד בראש השנה בעיקר בצרכי הרוחניים ורק מזכיר את הצרכים הגשמיים כדי שיוקל עליו, הוא עושה נחת רוח לקב"ה בתפילתו, שכן ה' מחבב מי שמשכיל לדונו לכך זכות ולראותו כחפץ באמת בטובתו.

לרכישת דיסקים 5 דקות חי באמונה של כבוד הרב לוגאסי שליט"א
(כ 100 שיעורים בדיסק) חייג 5290*

חינוך הילדים

הרה"ג רבי אבנר קוואס שליט"א
מנחה בשלום בית וחינוך ילדים

אחרי הלידה

לפני כ- 2200 שנה שלטה בעולם מלכות יון. הם גזרו גזירות קשות על היהודים אשר אחת מהן היתה: 'כתבו על קרן השור שאין לכם חלק באלוקי ישראל'. מדוע ולמה הם רצו שיהיה כתוב דווקא על קרן השור? למה שלא יחקקו את זה על קירות בית המקדש שהיה קיים באותה תקופה?

בזמנם בקבוקי החלב של הילדים היו מיוצרים מקרן השור. כאשר הפתח הקטן של הקרן היה בפי התינוק ובפתח הגדול היו מכניסים את החלב. היוונים ידעו שתינוק שנולד מזהה עצמים עד למרחק של כ 20 ס"מ, ומעבר לכך ראייתו מטושטשת. הרצון של היוונים היה, שבשעה שהתינוק יונק מהקבוק הוא יראה לנגד עיניו את המשפט הזה.

גם כאשר האמא מניקה את התינוק, המרחק בין פניה לפני התינוק הוא כעשרים ס"מ. התינוק מזהה את פני אמו בשעה שהוא אוכל ממנה, ודמותה נחקקת לו בנשמה.

כשהילד יגדל תהיה לו בושה מאמו כי הוא אכל ממנה וחז"ל אמרו: **מי שאוכל מחברו מתבייש להסתכל בפניו**. וגם כשהילד הזה יגדל, אם הוא יגיע חס וחלילה למצב של חוצפה כלפי אמו, הוא ישפיל את עיניו ולא יוכל להביט בפניה.

נשאלת השאלה, מדוע הקב"ה ברא שהנהגה תהיה ממקום הלב?
התשובה לכך היא שבלב נמצאת הַבִּינָה שנאמר: **"וּלְבָבוֹ יִבִּין וְשֵׁב וּרְפָא לוֹ"**. תינוק

שיונק ממקום הלב נהיה פיקח וחכם וחריף. לאחר מספר חודשים הוא רואה למרחק גדול יותר. ישנם הורים שמניחים לפני תמונות מסוגים שונים כדי שיתבונן בהם. סט א- אריה, נחש, תנין, זאב. סט ב- כבשה, טלה, יונה וצבי. קוראים יקרים, איזה סט תעדיפו את הראשון או את השני? רוב ההורים יענו שהסט השני עדיף בגלל שיש בו חיות טהורות שמשדרות רוגע תמימות ונקיות. מה שאין כן בסט הראשון שיש בו אכזריות רוע ותקיפות.

ישנם הורים ששמים לפני התינוק תמונות של צדיקים. וידוע שראיית פניהם של הצדיקים משפיעה לטובה על הנשמה. מה דעתכם, האם התינוק מכיר את הצדיק שלפניו? התינוק אולי לא מזהה בשכל את התמונות, אבל הנשמה מכירה.

צריכים לדעת שהנשמה של התינוק היא **נשמה בוגרת**. מה שתינוק אצלו זה המוטוריקה, תפקודי מח, תפקודי לב ריאה וכדומה שהם עדיין מתפתחים וגדלים, אבל הנשמה היא לעולם בוגרת.

כאן המקום להזכיר, שניכוחים וצעקות ומריבות שמתרחשים ליד התינוק מובנים אצלו ברמה מסוימת, ויכולים בגילאים מבוגרים יותר להתפרץ החוצה.

הרבה הורים חושבים שהתינוק לא מבין. צריך לתת את הדעת על כך שהתינוק קולט ומבין הרבה יותר ממה שנראה לנו. אשר על כן עלינו להיות זהירים ביותר בכל שלבי גידול הילדים, אם זה בתגובות, בהרמות הקול וכדומה.

(ילדינו, הרב אבנר קוואס)

ידועה סגולת רבי חיים ויטאל זיע"א תלמידו של האר"י זיע"א לערוך פדיון נפש בערב ראש השנה

בערב ראש השנה הבעל"ט יערכו רבני בית מרן פדיון נפש

סגולה להיכתב לחיים טובים ולשלום.

למסירת שמות חייגו 5290*

העלון להצלחתם של: חביב בן אסתר - כל הישועות, חן רחל בת רות דינה - לידה קלה, ישי מרדכי בן אורי - אהבת התורה ליוה ומאור בני אסתר - בריאות ושמחה, מנחם נחום אשר בן יהודית - הצלחה בכל, נחמן בן דבורה - כל הישועות, רבקה יסמין בת עדנה - הצלחה בעבודה, רות אליעז בת מרים - זרע קודש בר קיימא.

שמחים להודיעכם

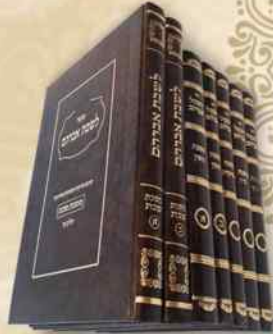
כי יצא מהדורה שניה לסיכום הראשונים והאחרונים
על מסכת שביעית

"וישקול לאברהם"

מאת הרב הגאון ר' אברהם קריספין שליט"א
רב שכונת קטמונים בירושלים
וראש ישיבת "יגל אברהם"

ישיבות כוללים ובתי מדרשות
יוכלו לקבלו ללא תשלום

כמו כן אפשר לקבל גם
שאר הספרים ללא תשלום על
שבת | נידה | קידושין | גיטין

ליצירת קשר 054-054-6-058

ניתן גם לאסוף את הספרים מישיבת יגל אברהם ברניקי 10 י-ם

להתחיל מבראשית

כל השנה האכיל כל יום....

מתחילים שנה חדשה מתחילים ללמוד הלכות
ומוכטח לך שאתה בן עולם הבא
רכוש לך לבית או לבית הכנסת או לכל מטרה אחרת
את החוברת

משפטי ישראל - הלכה יומית

המוגשת בצורה מסודרת, יפה וברורה
ע"י הרה"ג רבי ישראל לורי שליט"א
אשר קיבץ את ההלכות לפי סדר יומיומי
ע"פ פסיקותיו של רבן של ישראל
פוסק הדור רבנו עובדיה יוסף זצוק"ל
מומלץ לכל בית או בית כנסת

מחיר לחוברת
ע"ס 12 ₪

להזמנות אבי פל': 054-6848322

בד"ץ 'אור שרגא' מכריז:

עופות בכשרות גבוהה במחיר 'תקנת העופות'

יחד עם כל החומרות וההידורים אותם מנהיג ראב"ד ירושלים שליט"א בשחיטת 'אור שרגא' ייסד
הראב"ד את מהפכת 'תקנת העופות' שכל יהודי יוכל לרכוש עופות בכשרות גבוהה.

שוחטים מטסים
ור"ש בלבד

ללא קולות
'הפסד מחובה'

סכין יש' כשית
הרבו צדק'

השגחה צמודה
ללא הפסקה

נציגים בכל רחבי הארץ:
052-7626077 | 050-4100001

העלון להצלחתם של: תרצה ליאורה בת רבקה- הצלחה בכל, חגית ובת שבע בנות נועה- יראת שמים, נתאי בן נועה- הצלחה בכל, דוד יהונתן בן אוה שושנה- ברכה והצלחה, יהושע חי יצחק
בן אוה שושנה- זיווג הגון, יונתן רפאל בן שרה- בשורות טובות, שמואל בן שרה אסתר- בריאות איתנה, תמר בת אסתר- פרנסה טובה, אברהם בן לאה- זיווג הגון.